

Man har ikke paa noget Tidspunkt fremsat nogen som helst Oplysning om, hvad det i Penge kan dreje sig om for Kommunerne. Men vi ved, at de, der rammes haardest af denne Bestemmelse, er hele den Del af Befolkningen, hvis Indtægter kendes ganske nøje af de offentlige Myndigheder, det vil sige Arbejderne, for hvem Arbejdsgiverne opgiver Indtægten, og for hvis Vedkommende de offentlige Myndigheder meget let faar at vide, hvad de har faaet i Understøttelse, hvis de har været syge eller arbejdsløse, samt Funktionærene, hvis Indtægter paa samme Maade opgives, medens hele det Befolkningslag, hvis Indtægter ikke kendes eller ikke kan kontrolleres, og indenfor hvilket der — hvad vi alle sammen ved — er en ikke saa ganske lidt udbredt Tendens til at glemme, hvad den virkelige Indtægt er, bliver bedre stillet end den anden Del, fordi den, der glemmer, hvor meget den virkelige Indtægt er, ikke saa nemt faar Brug for en Skatte- nedsættelse og i de fleste Tilfælde ogsaa nok skal sørge for at faa betalt den Skat, der er paalignet ham for ikke at henlede Opmærksomheden for meget paa sig. Det er ikke indenfor den ret store Del af Befolkningen, der omfatter de glømsomme Skatteydere, at Skatterestanterne findes, det er navnlig indenfor den Del af Befolkningen, hvor Skatten paalignes lige til sidste Hvid af den Indtægt, de paagældende har.

Naar man endelig fra Flertalspartierens Side i Kærlighed til Kommunernes Økonomi vilde have gennemført noget, der kunde skaffe Penge i Kommunekasserne, vilde jeg tro, det havde været bedre, om man havde skaffet nogle andre Regler at foretage Skatteligningen efter, eller om man i alt Fald var skredet ind mod alt det, der i Løbet af de senere Aar er blevet sagt og skrevet fra Skatteborgerforeningens og fra Høreblades og Venstreblades Side om de Skatteraadmyndigheder, der paa lovlig Maade varetager det Hverv, der er paalagt dem. Men hvad har man tværtimod oplevet her? Det, at de Partier, der nu er Flertal, og som vil foretage en Beskæring af den brede Befolknings Adgang til kommunal Valgret, har støttet Jagten paa Landsoverskatteraadet, naar det har gjort sin Pligt mod de glømsomme. Det er ikke for meget sagt, at hvis alle i dette Land betalte Skat af deres virkelige Indtægt, kunde Skatteprocenten for hver enkelt være adskilligt lavere, end den nu maa være. Ogsaa her er det de smaa i Samfundet, de Mennesker, hvis Indtægt kan kontrolleres, der for Alvor maa betale deres Broderpart, de maa i alt Fald forholdsmæssig set betale en væ-

sentlig større Skat end mange, mange andre Befolkningslag maa gøre. Her har man ikke villet sætte ind. Tværtimod. Og naar vi saa i Udvalget har sagt, at her er for os ikke mere at tale om, da vi har konstateret, at det er et politisk Forlig, der er indgaaet, et Forlig, ved hvilket Venstre trods sin demokratiske Fortid er det ydende Parti overfor det konservative Folkeparti, saa har man svaret, at det var ikke rigtigt, det var ikke noget politisk Forlig. Det samme sagde man om Arbejdsløshedsloven, og det har man sagt om adskilligt andet. Men vi ved alligevel, at Talen her er om et af de Ofre, som Partiet Venstre maa bringe paa det konservative Folkepartis Alter, fordi man ikke er i Stand til at give det konservative Folkeparti, hvad dette Parti ønsker i erhvervs-politisk Henseende.

Jeg synes, at Venstre kunde have fundet andre Steder at hente Ofrene paa end netop blandt de smaa i Samfundet. Det er saa overmaade let at slaa nedad, det er saa overmaade let at fratage den Mand, der er arbejdsløs paa andet Aar, hans kommunale Valgret som Følge af, at han maa have sin Skat nedsat med mere end en Trediedel om Aaret. Det er saa overmaade let paa den Maade at fratage Borgerne deres kommunale Valgret, naar de i længere Tid har været syge eller har haft Tab i deres Forretning, eller hvad andet Uheld de kan have haft. Men der maatte vist være andre Steder, hvor man kunde hente sine Ofre til det konservative Folkeparti, naar der endelig skal skaffes Ofre til dette Parti.

Det Parti, jeg tilhører, protesterer mod den ganske ensidige Politik, her føres paa den kommunale Valgrets Omraade, med den tunge Ende vendt saa afgjort nedad mod Smaafolk her i dette Land, og anbefaler ærede Medlemmer at stemme mod Lovforslaget.

Veistrup: Ogsaa jeg vil fremsætte et Par Bemærkninger, inden det foreliggende Lovforslag kommer til Afstemning. Jeg skal ikke anvende saa kraftige Ord som den ærede sidste Taler. Naar han talte om, at der skulde smides noget i Gabet paa de Konservative, vil jeg gerne sige, at der bliver kastet adskilligt for de Konservative i Øjeblikket, saa de vist næsten er overmætte; i den Grad kaster man til dem fra forskellige Sider.

Det er jo rigtigt nok, at Erlæggelsen af Skat hidtil har været en Betingelse for Valgret, men der er et gammelt Ord, som siger: ingen Regel uden Undtagelse, og hvad Skattelovene angaar, er der visse Und-